

Sygn. akt VIII U 1305/15

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Zuzanna Gulcz

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek

odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 lipca 2015 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. G. prawo do emerytury, poczynając od dnia 28 maja 2015 roku;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego J. G. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

VIII U 1305/15

UZASADNIENIE

Dnia 28.04.2015r. ubezpieczony J. G. wniósł do organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. o przyznanie prawa do emerytury.

Decyzją z dnia 09.07.2015r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia.

W uzasadnieniu podał, że zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ubezpieczony nabędzie prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek: ukończenia wieku 60 lat, legitymowania się na dzień 01.01.1999r. okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, w tym 15 - letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, nieprzystąpieniem do otwartego funduszu emerytalnego.

Ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. nie udowodnił co najmniej 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach, a jedynie 11 lat, 11 miesięcy i 22 dni i stąd nie przysługuje mu prawo do świadczenia.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 05.04.1993r. do dnia 31.12.1998r. na stanowisku monter – spawacz elektryczno – gazowy z uwagi na rodzaj pracy wykonywanej na dwóch różnych stanowiskach. Zaliczenie do stażu pracy wykonywanej na dwóch różnych stanowiskach do okresu pracy w szczególnych warunkach jest możliwe wyłącznie, gdy stanowiska te określone są w zarządzeniu resortowym w obrębie tego samego działu pod różnymi pozycjami.

Ubezpieczony w odwołaniu od powyższej decyzji sprecyzowanym na rozprawie w dniu 19.11.2015r. domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury od dnia (...). oraz zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu ubezpieczony podniósł, iż w okresie nie uwzględnionym przez organ rentowy faktycznie wykonywał pracę w warunkach szczególnych jako spawacz.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy wskazał, iż do pracy w warunkach szczególnych zaliczył okres zatrudnienia od dnia 26.08.1980r. do dnia 30.09.1992r. w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Handlowym (...) Sp. z o.o. w P. na stanowisku spawacza.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. G. dnia (...) ukończył 60 lat życia, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i na dzień 01.01.1999r. udowodnił 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W okresie spornym od dnia 05.04.1993r. do dnia 31.12.1998r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o., które to Przedsiębiorstwo z dniem 01.09.2002r., na zasadzie art.23 (1) k.p., zostało przejęte przez (...) Sp. z o.o.

W świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 07.02.2014r. wystawionym przez (...) Sp. z o.o. zawarto adnotację, iż ubezpieczony w okresie od dnia 05.04.1993r. do dnia 31.12.2004r. stale i w pełnym w wymiarze czasu pracy wykonywał pracę montera urządzeń i instalacji ciepłowniczych wymienioną w wykazie A dziale II poz.44 na stanowisku montera, w tym w okresie od dnia 05.04.1993r. do dnia 30.09.1996r. – pracę spawacza gazowego wymienioną w wykazie A dziale XIV poz.12 pkt 2 na stanowisku spawacza, a od dnia 01.10.1996r. do dnia 31.12.2004r. – pracę spawacza elektrycznego i gazowego wymienioną w wykazie A Dziale XIV poz.12 pkt 1 i 2 na stanowisku spawacza elektryczno – gazowego.

Z zeznań świadków S. Ś., Z. U., R. D., P. M., J. L. oraz z zeznań ubezpieczonego wynika, iż Przedsiębiorstwo zajmowało się wytwarzaniem i przesyłaniem energii cieplnej do budynków mieszkalnych, a także do lokali użytkowych. Posiadało kotłownie lokalne i osiedlowe oraz sieć przesyłową.

Ubezpieczony w spornym okresie zatrudnienia wykonywał pracę w należącej do Przedsiębiorstwa ciepłowni w T., a także w ciepłowni w P., gdzie były trzy kotłownie, w tym jedna duża kotłownia, w której znajdowały się dwa kotły i dwie małe kotłownie, gdzie w każdej było po osiem kotłów. Ubezpieczony w tym czasie faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako spawacz elektryczny i gazowy przy remontach i naprawach kotłów

grzewczych, sieci przesyłowej, w tym rur, które często pękały i stacji wymiennikowych. Do pomocy miał monterów. Pracę wykonywał w systemie zmianowym.

Ubezpieczony był narażony na zapylenie, hałas, promieniowanie. Z tytułu wykonywania takiej pracy otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szkodliwych oraz mleko.

Powierzenie ubezpieczonemu w okresie spornym stanowiska montera – spawacza wiązało się z zakwalifikowaniem według wyższej stawki zaszergowania.

W aktach osobowych ubezpieczonego dotyczących jego zatrudnienia w okresie spornym znajduje się m.in.

- książeczka spawacza nr (...) wydana w dniu 11.06.1973r., z której wynika, iż ubezpieczony ukończył kursy z zakresu: spawania elektrycznego w dniu (...), spawania gazowego w dniu (...), spawania kotłów konstrukcji stalowych w dniu (...),

- podanie ubezpieczonego o przyjęcie do pracy z dnia 30.03.1993r. z prośbą o przyjęcie na stanowisko spawacza.

/dowód z: akt ZUS, akt osobowych i dokumentacji placowej ubezpieczonego, akt emerytalnych świadka Z. U., zeznań świadków S. Ś., Z. U., R. D., P. M., J. L., zeznań ubezpieczonego/.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. L. w części, iż ubezpieczony oprócz prac spawalniczych wykonywał również czynności monterskie, gdyż w tym zakresie zeznania te pozostają w sprzeczności z zeznaniami pozostałych świadków i ubezpieczonego, którzy jednoznacznie i zgodnie zeznali, iż ubezpieczony wykonywał wyłącznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace spawalnicze. Sąd miał na uwadze również fakt, iż z treści podania o przyjęcie do pracy z dnia 30.03.1993r. wynika, że ubezpieczony domagał się o przyjęcie na stanowisko spawacza, a z dokumentacji placowej - że w związku z wykonywaniem pracy jw. otrzymywał dodatek szkodliwy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. G. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) – zwanej dalej ustawą – ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Zgodnie z 184 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy – tj.01.01.1999r. – osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zgodnie z art. 184 ust. 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) – zwanego dalej rozporządzeniem – pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z § 3 rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z cytowanych norm prawnych wynika, iż odwołujący nabędzie prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku łącznego spełnienia przesłanek:

- ukończenia wieku 60 lat,
- legitymowania się okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 01.01.1999r.,
- legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 01.01.1999r.,
- nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Odwołujący wiek 60 lat ukończył w dniu (...), na dzień 01.01.1999r. legitymuje się ponad 25 - letnim okresem ubezpieczenia, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Spornym pozostawało, czy odwołujący na dzień 01.01.1999r. posiada 15 - letni okres pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, a konkretnie, czy istnieją podstawy do zaliczenia do takiej pracy okresu zatrudnienia odwołującego w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. od dnia 05.04.1993r. do dnia 31.12.1998r.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał wówczas pracę spawacza elektrycznego i gazowego wymienioną w stanowiącym załącznik do rozporządzenia wykazie A dziale XIV, poz.12 – „ prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym ”.

Ubezpieczony zajmował się remontem i naprawą kotłów grzewczych, sieci przesyłowych, stacji wymiennikowych. Nie wykonywał prac monterskich.

Podkreślić należy, iż dla oceny, czy pracownik wykonywał zatrudnienie w szczególnych warunkach istotne znaczenie ma rodzaj faktycznie powierzonych mu prac, a nie nazwa stanowiska wykazana w dokumentacji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16.09.2014r. AUa 2693/13).

Niezależnie od tego zauważyć należy, iż zdaniem Sądu zarówno praca spawacza jak i praca monterki wykonywana w Przedsiębiorstwie ujęta została w wykazie A dziale II – „ prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i cieplnej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych ”.

W ocenie Sądu pojęcie „ (...) montażu, remontu i eksploatacji (...) ” jest pojęciem bardzo szerokim, gdyż mieści się w nim nie tylko konkretny remont, montaż przy użyciu podstawowych narzędzi, lecz także przy użyciu narzędzi wprawianych w ruch za pomocą sił przyrody np. palnika gazowego i elektrycznego.

Przy takiej interpretacji powołanego przepisu nie sposób przyjąć, że mamy do czynienia z dwoma różnymi stanowiskami pracy, z dwóch różnych działów.

Nadto w doktrynie i orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że wykonywanie równocześnie pracy – w ramach pełnego wymiaru czasu pracy – na dwóch różnych stanowiskach, na których zatrudnienie zaliczane jest do prac w szczególnych

warunkach, podlega uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27.01.2015r. III AUa 386/14).

Wypada również dodać, iż w dziale II nie wymienia się stanowisk pracy, a jest mowa o konkretnych pracach. Zatem istotnym jest jakie konkretnie czynności były wykonywane

(czy mieszczą się one w zakresie czynności wymienionych w tym uregulowaniu prawnym), a nie jakie było zajmowane stanowisko pracy wykazane w umowie o pracę, angażach, świadectwie pracy.

Nie ulega też wątpliwości, iż Przedsiębiorstwo j.w. swoim zakresem działalności mieści się w powołanym dziale II, jako przedsiębiorstwo zajmujące się wytwarzaniem i przesyłaniem energii cieplnej.

Po zaliczeniu okresu spornego do pracy w warunkach szczególnych uznanej już przez organ rentowy, ubezpieczony posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany 15 – letni okres takiej pracy, a zatem spełnia wszystkie konieczne warunki do przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia.

W konsekwencji powyższego, na podstawie wyżej powołanych norm prawnych oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury, poczynając od dnia (...), to jest od ukończenia przez ubezpieczonego 60 roku życia (zgodnie z art.100 ustawy i żądaniem ubezpieczonego).

W pkt 2 wyroku Sąd na podstawie art.98 k.p.c. oraz §2 ust.1 i ust.2, §12 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz.461 ze zm.) zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Grzegorz Tyrka